

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: DEN LILLE ULYKKELIGE

Citation: Aarestrup, Emil: "DEN LILLE ULYKKELIGE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 3. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid55173/facsimile.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

DEN LILLE ULYKKELIGE.

- I See, hun har de trinde Arme
Ængstelig mod Døren strakt,
Kaster i sin bitre Harme
Sølverskeem med Foragt,
Som dog ellers, aarle, silde,
Kunde hendes Sorg formilde.
- II Røver i sin Kniplingshue,
Flaaer den bløde Strimmel ned,
Viser, ogsaa hun har Lue,
De skal see, at hun var vred.
Nu hun holder ud ei længer,
Skriget sig fra Brystet trænger.
- III Lytter saa: mon ingen hører?
Skrig fordobblen hun og Raab;
Øiet sig i Graad indslører;
Ak, hun har endnu dog Haab!
Tale kan den Stakkel ikke,
Hulker kun, med Taareblikke.
- IV Læben skiælver, Stemmen bryder,
Kummeren paa Panden staaer,
Heed og hyppig Graaden flyder
Fra de lange Øienhaar,

1*

Hovdet synker mat tilbage,
Uden Ord hun synes klage:

v Hvorfor er jeg længer ikke
Paa min Moders varme Skiød,
Hvor i Ro min søde Drikke
Af det fulde Bryst jeg nød?
Kan ei springe, lee og larme
I de kiærligbløde Arme?

vi Skal de mig forlade Alle?
Dem jeg har saa kiær, saa kiær!
Hører de mig ikke kalde,
Nu, jeg er saa ene her?
Grumme Moder, intet Hjerte
Har du for mit Savn, min Smerte!

vii Dæmp dit Klageskrig, o Spæde!
Du din Moder Uret gjør.
Ak, hun kunde selv jo græde,
At hun ikke evig tør
Til sit Bryst dig Hulde trykke,
Stirre paa sin søde Lykke.

viii Ud til Kiøknets Træk og Flammer
Kaldte hende Skiæbnens Bud,
Og hun maa, i stille Kammer,
Lade ene dig med Gud.

Klageraabet du formilde,
Vær taalmodig, stakkels Lille!

IX Ak, den Større selv forgiætter
Ofte baade Trøst og Mod,
Naar i tunge, mørke Nætter
Alle Elskte ham forlod.
Hæv de dunkle Taareblikke!
Græd! ak, men fortvivl kun ikke!
